

være en særlig konto, der skal benyttes, når bebyggelsens børns aldersmæssige sammensætning kræver nye former for fritidsudfoldelse.

Kommissionen må overveje, om det kan pålægges såvel private grundejere som sociale boligselskaber ved ejendomme, hvor de nødvendige friarealer ikke forefindes, at etablere sådanne. Samtidig må man undersøge mulighederne for at sikre, at der skabes erstatning for tabte friarealer ved udvidelsen af parkeringspladser m. v., f. eks. ved tinglysning af en pligt til at fjerne naboskel ved mindre udlejningsejendomme. Kommissionen bør også undersøge mulighederne for at pålægge kommunerne at fremskaffe de fornødne friområder, hvor den tidligere lovgivning ikke har stillet sådanne krav.

Forslagsstilleren lægger vægt på, at kommissionen får en bred og sagkyndig sammensætning af byplanfolk, arkitekter, pædagoger, lejere, grundejere og repræsentanter fra børneorganisationer og Dansk Legepladsselskab, der gennem sit store oplysningsarbejde har været med til at skabe debat og interesse for børns og unges trivsel i vort moderne industrisamfund.“

Ved 1. behandlingen erklærede *boligministeren* sig enig med Hanne Reintoft i en række af de præmisser, der var anført for forslaget, men udtalte samtidig, at den indsats, der allerede var gjort på området, ikke havde fået tilstrækkelig omtale i forslaget. Boligministeren gjorde således opmærksom på, at der i boligministeriet arbejdedes med en revision af landsbyggelovents bestemmelser, og at der i forbindelse hermed i foråret 1970 var blevet nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for boligministeriet, den kommitterede i byplansager og statens byggeforskningsinstitut. Arbejdsgruppens primære opgave var at undersøge, om det var nødvendigt med lovændringer for at tilgodese ønsker om forbedringer til sikring af fornødne legearealer samt opnåelse af den fornødne trafiksikkerhed for børnene. Det fremsatte ønske om, at så mange sagkyndige som muligt indroges i arbejdet på området, kunne efter ministerens opfattelse i praksis ske derved, at arbejdsgruppen indkaldte reaktioner på den rapport, som forventedes afgivet i snarlig fremtid, og eventuelt ved, at der holdtes drøftelser med de pågældende i ministeriet.

Iøvrigt fremgik det af 1. behandlingen, at der ikke var politisk enighed om de synspunkter, der lå bag forslaget.

Dette henvistes derefter til videre behandling i folketingets boligudvalg, som imidlertid ikke afgav betænkning over forslaget.

17. Forslag til folketingsbeslutning om den forestående reform af aktieselskabslovgivningen. (*Poul Dam, Morten Lange, Aksel Larsen og Ømann*).

Fremsat $10\frac{1}{2}$ F. sp. 3937 Forslag som fremsat A. sp. 2693
1. beh. $11\frac{1}{3}$ - - 4546